

[בס"ד. ט"ו תמוז, ה'תשכ"ב*]

שנת המאתים¹.

השם גן יש². — שייכות במיוחד — ההתחלה בחינוך ילדים קטנים שנות התענוג שלו³.

[מסר] עד"ז כמובן הנהגת ת⁴.

סיפר כ"ק מו"ח אדמו"ר (שיום הגאולה⁵) כמה סיפ⁶

עיקר החינוך — לעשות הת' בפ"ע⁷. כללים בלימוד. היותר כולל — הבעש"ט⁸ איזהו חכ' הלומד — סומוע"ט וע"ט מאמר עשו לקש⁹

[עדיין קטן ומה יכול לפעול — משל הה"מ¹⁰ דאב מרכין א"ע¹¹ לבנו התינוק כו¹²].

— מובן ביותר עפ"ד¹³ הבעש"ט דאהבת ישראל [יותר מלבן יחיד]

— אבל הת'¹⁴ צ"ל נוגע לו ולעשות בכל לבו ואז יותר מתפלת הגדול¹⁵

(8) תורת הבעש"ט בפירוש מארוז"ל "איזהו חכם הלומד מכל אדם", שמהצדיק לומדים "עשה טוב", ומהרשע — "סור מרע" (לקמן ס"ד).

(9) ראה לקמן ס"ה — תורת הה"מ עה"פ "והי' בית עשו לקש".

(10) ראה או"ת פ' בראשית בתחילתה. פה, סע"ד. — נתבאר בד"ה לכה דודי תרפ"ט ס"ב"ג (סה"מ תרפ"ט ע' 83 ואילך). תשי"ד (תו"מ סה"מ אלול ע' רלו ואילך).

(11) = את עצמו.

(12) ענין זה לא נזכר בהשיחה. — ולהעיר משיחת ט"ו תמוז תשי"ז במחנה-קיץ "גן ישראל" ס"ד (תו"מ ח"כ ע' 173).

(13) = על פי דברי הבעש"ט — כתר שם טוב בהוספות סימן קסז.

(14) = התלמיד, או התינוק. ואולי: התפלה.

(15) ענין זה לא נזכר בהשיחה.

(* הרשימה שלפנינו — נעתקה מגוכתי"ק אדמו"ר שבספריית אגודת חסידי חב"ד (צילומה, לעיל ע' VII) — ראשי-פרקים ונקודות שרשם לעצמו לקראת ההתוועדות במחנה-קיץ "גן ישראל" ביום א' פ' פינחס, ט"ו תמוז (בהערות דלקמן צויין לחלק השיחה שבהם נתבאר ענין זה (התיבות שהעביר עליהן קולמוס, באו בחצאיריבוע)).

(1) של הבעש"ט — ראה לקמן ס"ב (ע' 237).

(2) = ישראל (שמו של הבעש"ט). — לקמן ס"ב (ע' 236).

(3) ראה לקמן ס"ג.

(4) = תלמידיו. — לקמן ס"ב (ע' 236).

(5) י"ב י"ג תמוז.

(6) = סיפורים. — לקמן רס"ג.

(7) = התלמידים (שיוכלו לעמוד כו') בפני עצמם.

וכמ"ר¹⁶ אדה"ז [להרים התינוק¹⁷] בלא דו"ר¹⁸.
 ועד"ז הבעש"ט (קוקוריקו)¹⁹.
 — ואיך יפעול הת²⁰ זה בעצמו — אדהאמ"צ היפך הפרי"ע²¹
 הבעש"ט שוית²² (אינו ירא ביער²³).
 מזה שאפילו שכשרונותיו טובין. להוסיף על הפרוגרם צ"צ שרוצה
 [24] ביגיעה דוקא²⁵
 וע"ד הבעש"ט שחסר²⁶ ההתלהבות²⁷
 ביותר ההתלהבות — מהר"ש²⁸ יפה ש"א²⁹ תענוג הבורא עד"ז
 הבעש"ט שלוקחים העוה"ב ושמח²⁸.
 [והבחינה המעשה אדנ"ע (היום יום³⁰) ועד"ז הבעש"ט]
 ושבהתלהבות בזה מוצאים בכ"מ³¹ אויפטאן וע"ד אדנ"ע להכנסת
 כלה בוויין שנסע וכר³².
 ועד"ז הבעש"ט ששלח הר"ח רפפורט לעשות ברכה³².
 — הנהגה כהנ"ל — מפי עוללים ויונקים שלפני המאסר³³ והרי
 נצח³⁴.
 מאבע"ש³⁵ להה"מ ע"ח אור מלאכים²⁷.

<p> 26 = שחסרה.
 27 ראה לקמן סי"ג.
 28 ראה לקמן סי"ד.
 29 = שעה אחת.
 30 אולי הכוונה ל"היום יום" כג סיון.
 — ראה אג"ק חט"ז ע' רכב, ובהנסמן שם.
 — ענין זה לא נזכר בהשיחה.
 31 = בכל מקום. — ראה לקמן סט"ז.
 32 ראה לקמן סט"ו.
 33 ראה ד"ה וקבל היהודים תרפ"ז פ"ב
 — סה"מ תרפ"ז ע' קיא ואילך. וראה ב"מכתב
 אחד הרבנים — שם ע' רפט.
 34 ענין זה לא נתפרש להדיא בהשיחה
 (וראה לקמן סי"ג).
 35 = מאמר הבעש"ט. </p> | <p> 16 = וכמעשה רב.
 17 אולי הכוונה להסיפור שאדה"ז הרים
 את התינוק שנפל ובכה (ראה בארוכה לקו"ש
 ח"ג ע' 802). — ענין זה לא נזכר בהשיחה.
 18 = דחילו ורחימו. — ראה לקמן ס"ז
 ע"ד העבודה בדחילו ורחימו דוקא.
 19 ראה לקמן ס"ח.
 20 = התלמיד. — ראה לקמן ס"י.
 21 = הפריקת-עול (ראה שם).
 22 הענין ד"שוית" — לא נזכר
 בהשיחה.
 23 ראה לקמן סי"א.
 24 כאן יש תיבה שאינה ברורה בכתי"ק,
 ואולי העביר קולמוס ע"ז.
 25 ראה לקמן סי"ב. </p> |
|--|---|